

● לכתבי מבט שני, מיכה פן וכני לים, על כתבותיהם, המעידות על-כך שהתוכנית אינה עוד מבט שני על החדר שות, אלא מבט שני מטעם השילטון. פן, צלם טלוויזיה שהפך לכתב, הביא למסך כתבה, שנראתה כתשדיר-שירות מטעם שר-הקליטה וסגן ראש-הממשלה, דויד לוי, על מערכת היחסים הסבוכה בין העיירה בית-שאן לקיבוצי הסביבה. כתבתו של פן נראתה ונשמעה כהסתה גלויה על עיירת-פיתוח הנתונה במצוקה נגד הקיבוציים השוכנים לידה. לשון הכתב נדה היתה עמוסה בטבעות-לשון של תגובות פה-ביומרות של הבנה ובאיצטלה של אובייקטיביות, שכל קשר בינה למציאות הוא מיקרי בהחלט.

כתבתו של לים על רשמי מטעו ברור מניה, עם צוות-הטלוויזיה הישראלי, נר-אתה כאנדרטת מצוללוד לרבה הראשי של יהדות רומניה. לים וצוותו, שיצאו לרומניה בחסות הממשלה הרומנית ובמימונה, לא נשארו חייבים דבר לממשלה זו, ופרעו את חובם בסרטון-תעמולה ש-היה רחוק מגבולות הטעם הטוב.

שתי הכתבות מעידות על המגמה החד-שה השוררת שם. לא נותר אלא להתגעגע לימים שבהם ערך **שימועון טסלר** את מבט שני, תוך שמירה על רמה דוקומנטרית ועניינית לגבי נושאים בשולי החדשות.

מאחרי הקלעים

דומינו ב.מבט

שינויים מורכבים עשויים להתחולל בימיים הקרובים במערכת מבט, עם סידור-מינויים חדש במחלקת-החדשות. לפי הערכות שונות הרווחות בין אנשי מבט, יש ברצונו של עורך השבוע — יומן אירועים, **יורם רונן**, לפרוש מעריכת המגזין השבועי ולשוב לעבודתו ככתב פרלמנטרי בכיר של הטלוויזיה. חזרתו

קורבן ממבוש תקלות שכאלה

של רונן לכנסת תפתח במפולת, שהרי יהיה צורך למנות עורך חדש.

עובדי מחלקת-החדשות היו רוצים לר-אות את אחד משני מנהלי-המחלקה בעבר, **דן שילון** או **חיים יבין**, כעורכי השבוע של מבט, **מיכה לימור**, אינו הפך בו, בשל התנגדותו לסיגנון הכוכבים שיבין ושילון מצדדים בו.

כל מינוי של כתב אחר ממחלקת-החד-שות לעריכת השבוע — יומן אירועים יביא למישחק חוזר בכסאות-מוסיקאליים במחלקה, בהתאם למישחקי-הכוחות השור-נים.

עוד שני שינויים צפויים: **רפיק חלבי** ממתין בימים אלה לקבלת הדו"ח של מנהל הטלוויזיה **יצחק ("צחי") שימ-עוני**, על בדיקת סיפור הגדה המ-ערבית. אם פסיקתו של שימעוני תהיה שלילית, יהיה על שימעוני להורות על הזנתו של חלבי מתפקידו ככתב לענייני השטחים המוחזקים.

"הבית" שפוצץ בפסטיבל

בימאי גיתאי על רקע ביתם של הד"ר דג'אני והפרופסור ברקאי לא נעים, אך בכל זאת

סירטו של גיתאי כמתאים ביותר להקרנה במיסגרת זו. אלא שהצעתו נתקלה בהתנגדות מטעם הנהלת הטלוויזיה, אנקורי, המועסק בעבודות שונות מטעם הטלוויזיה, העדיף לקבל את הצעות מנהליה והמליץ על סרטים אחרים לפסטיבל, ואף ליווה סרטים אלה להקרנה בפסטיבל.

אלא שגיתאי לא היה מוכן לוותר. כשבידו עותק-הרשות שלו יצא לפאריס, והקרין את הבית לפני מנהלי הפסטיבל וכמה מעורכי הקיי דה-טינמה (עיתון-הקולנוע האמנותי החשוב בצרפת), ואלה הרעיפו שבחים על הסרט.

כאשר גודע להנהלת הטלוויזיה על כוונתו של גיתאי להקרין את סירטו בפסטיבל, הורו ליועץ המישפטי של רשות השידור, **נתן כהן**, לפעול בנידון. כהן שיגר הודעות-טלסק ליועץ המישפטי של הפסטיבל, וטען כי גיתאי, "נטל באורח בלתי-חוקי מהטלוויזיה את הסרט, העתיק אותו ותחורו..." בטלסק שלו הוסיף כהן, שאם הסרט יוקרן בפסטיבל, תתבע רשות-השידור את הנהלת הפסטיבל לדין.

גיתאי שכר את שירותיו של עורך-הדין **ג'ורג' פינה**, ששיגר טלסק חוזר לנתן כהן והודיע כי יש בכוונתו לתבוע את רשות-השידור לדין על נזקים, עוגמת-נפש ועוד.

יש בכוונת גיתאי להיאבק בהנהלת הטלוויזיה ורשות השידור נגד מינעת ההקרנה של סירטו, ועל עיקרון הבעלות של במאי על פרי-עבודתו.

בינתיים מסתבר כי הנהלת רשות-השידור, הטוענת בעד-ביות כי אינה מחרימה איש, אינה מאפשרת זה יותר משנה מתן עבודה לעמוס גיתאי — למרות שסירטו האחרון, שעסק בשיחזור מאורעות ואדי-סאליב משנת 1959, שובה בפי כל.

לפני שנתיים פנה הבמאי **עמוס גיתאי** אל מנהל-מח-לקת-הסרטים-התיעודיים בטלוויזיה דאז, **יוסי גורארי**, והציע להסריט סרט על תולדותיו של בית אחד בשכונת המושבה הגרמנית בירושלים, מימ ראשית המנדט הבריטי, דרך מלחמת 1948, עד דייריו בהווה. גורארי אישר את ההצעה וראה בה נסיון אמנותי-תיעודי לצמצם את הקוני-פליקט הישראלי-ערי את צילומי פשוט על בית ודייריו. כאשר השלים גיתאי את צילומי סירטו על הבית, הנמצי ברחוב דור-דור ויורשיו, שבו מתגורר כיום הפרופסור (לכל-כלה) **חיים ברקאי**, התברר כי סרט זה טומן בקרבו חור-מרגעץ. בית זה הוא **בית מישפחת דג'אני המפורסמת**, ובעליו הוא הדוקטור **מחמוד דג'אני**, מראשי המנהיגות הפלסטינית בעבר.

גורארי פסל את הסרט להקרנה, והפסילה זכתה באי-שור הממונים עליו. במשך יותר משנה ניהל גיתאי מאבק בהנהלת הטלוויזיה על הזכות להקרינו בטלוויזיה הישראלית או במיסגרת אחרת. במהלך מאבקו זה נטל גיתאי עותק מהסרט, המגיע לו לפי המקובל בעולם בענף הסרטים והטל-ויזיה (עותק הקופירווט של הבמאי).

הנהלת הטלוויזיה האשימה אותו בגניבת-העותק, ואף דאגה להדליף לעיתונאים שגיתאי מקרין את הסרט באר-צות-הברית לפני נציגים של אש"ף וגורמים עוינים לישראל.

לפני כמה חודשים החליטה הנהלת פסטיבל-הסרטים הימתיכוני, שנערך בשבוע שעבר בוויטאל, צרפת, להזמין סרט תיעודי ישראלי להקרנה בפסטיבל. הבוחן מטעם הפסטיבל (לקטור) היה **סרג'ו אנקורי**, שבחן כמה סרטים ומצא את

הזנתו של **אישע שפינדמן**, אפשר רית, מאחר והוא היה אחד מראשי המאבק שנערך לפני שבועיים במחלקת-החדשות נגד מנכ"ל הרשות, **יורם רונן**, בעניין הקרנת כתבתו של **עמוס ארבל** על הש-תקפות צה"ל ומוסרו כתיאטרון הישראלי. עמדתו זו של שפינדמן הביאה בהנהלת רשות-השידור למחשבות שיש להיזון מתפקידו כראש השולחן הכלכלי.

אמבוש לאמבוש:

כישלון

גיבור התוכנית חיים שכאלה, שהוקלטה לפני שבועיים באולפני הרצליה, היה הגי-בור הפולקלורי ואורגה-השתיים מעין-הוד, **איצ'ה ממבוש**. חבריו וידידיו מנוער, דרך הפלמי, הבוהימה התל-אביבית של שנות ה-50 וה-60, ידידים, אמנים ואחרים הגיעו לאולפן, הפתיעו את ממבוש, שהובא לשם בעורמה, וסיפרו במשך קרוב לשבע שעות את מעללי ממבוש, בתוכנית שהיתה צריכה לציין את שיבת חיים שכאלה ל-מסך.

אלא שלמרבית הפלא, כל מה שנתור מהתוכנית הוא הספר חיים שכאלה, שהגיש בסופה המנחה **עמוס אטינגר** לממבוש. רובה של התוכנית, המבוססת על גורם-ההפתעה, לא הוקלט, בשל שיבוש טכני באולפני הרצליה.

עכשיו נתון גורלה של התוכנית, ש-הפקתה עלתה סכום-עתק, לבחינה מישפ-טית בין רשות-השידור ובין אולפני הרצ-ליה. דבר אחד ברור: אי-אפשר יהיה לערוך עוד פעם אמבוש לממבוש, ולהביא אותו בעורמה לאולפן.

רדיו

"חיובי, עבור!"

תהליך הפיכתו של קול ישראל לתחנת-שידור "חיובית" נמשך בעקביות מדהימה. בישיבה שערכה ועדת המ"ה (חינוך, מדע והסברה) של מליאת רשות-השידור על תוכניות הרדיו, אושרו כמה תוכניות חד-שות. התוכניות אושרו הן חיוביות, כמו קו יצור, מגזין לענייני תעשייה, חידוש התוכנית במיקצב יוצר, חברי הוועדה המ-ליצו גם לפתוח בתוכנית חדשה, תפוצות ישראל.

הגיב על מגמה זו אחד מעובדיה הככי-רים של תחנת-השידור בטענו שבקרוב יהיה את התחנה: "חיובי, עבור..."

פסקול

חפיפה מוסיקלית

מנכ"ל רשות-השידור, **יורם לפיד**, סיפר, אחרי שצפה בתוכנית-הטלוויזיה,

מבט ספורט, שסיקרה את אחד מסיבובי הליגה הלאומית הראשונים: "אני מאוד אוהב לראות כדורגל בטלוויזיה. אבל אחרי שאני רואה את סקירת המישחקים מהליגות באנגליה ובגרמניה, נדמה לי שהקטעים המראים את הליגה הישראלית מוקרנים בסלאו מושך (הילוך איטי)..." ●● **מיכה לימור**, עורך מבט, לא המתין לחפיפה בינו ובין מנהל חטיבת-החדשות בטלוויזיה, **טוביה סער**, ששב מחופשה שנתית ומכנס של מנהלי חטיבות-החד-שות באגוד השידור האירופי. לימור ירד דרומה, להעביר את ימי החג באילת. שם פגש לימור בעמיתו בהנהלת הטלוויזיה, **אביב מלינון**, מנהל מחלקת-התר-בות-יהתיאטרון של הטלוויזיה, שגם הוא יצא לחופשה בעיר הדרומית. ●● השמור עה בטלוויזיה אומרת כי לפני צאתו לחופ-שתו התחיל מוסינזון בעריכת שינויים במחלקתו, וכי יש בכוונתו למנות את **מיקי לרון**, מי שהתמחתה במשך שנים רבות בתוכניות מוסיקה, כאחראית על מדור-המוסיקה-והקונצרטים, במקומו של **אילון גוימן**, שיצטרף לבמאי תעודר-תה מחלקה המקבלת בימים אלה תנופה מחודשת. במשך חצי שנה תתחלק לרון עם גוימן באחריות על מדור המוסיקה. ●● הנהלת רשות-השידור פירסמה בימים אלה מיכיו למכירה ולהפצה של סידרת התוכניות עמוד האש, במקביל לכינה הר-טלוויזיה בימים אלה שלושה פרויקט-לדוג-מה מהתוכנית, עם קריינות אנגלית.